

Yastığında Çocuk Gözyaşlarım

– ADEM EFİLOĞLU · 17 Ocak 2012

Sana vaat edeceğim cennetim yok benim
Ve vereceğim canım...

Pişmanlıklarımınla tutundum hayata
Sarıldım tevekkülle utanmadan
Sokaklarını severek büyüdüm bu köhne şehrin
Sahillerinin kayalıklarını
Çürümüş yosun kokularını
Ayaklarıma vuran dalgalarını
Yalnızlığımla birlikte izledim yıldızlarını
Çünkü terk edilmiş duygularımın tek kucaklayanı

Hatırlar mısın?
Ayak izlerin ve notalı ökçelerinin sesleri vardı
Sabırla yollarını beklediğim
Ellerim soğuktan çatlardı
Titreye titreye seni beklerken
Teneke içlerinde yıldırım nikahları kıyardık alevlerle
Bir tekme daha vururdu hayat
Sen her gelmediğinde
İsyanını gözyaşlarından çıkarırdı gözlerim hevesle

Hatırlar mısın?
Sabah uykularını severdi saçların en çok
Kollarımın üzerinde şaha kalkardı kırık uçları
O nefis kokunu yayardı duvarlara
Sen kokardı genzimin ücra köşeleri
Hatta baştan başa ben
Güneş öpücüğünü kondururdu
Tebessümünü bırakırdı saçlarına
Biliyor musun
Onurla sevmeyi öğrettin sen bana
ama
Yüreğime kazıdığın acıyı unutma

Hatırlar mısın?
Şimdi düş artığı bir vakit
Ellerinde eskittiğin kırık kalbim
Sokaklarımda Azrail'in adımları
Serseri dizelerimin azlini hazırlıyor
Seni yazmaktan yoruldu diyorum
Anlamıyorsun

Ayaklarımın altından kayıyor şehir
Kelepçe olup takıldıkça aklıma karanlık
Biliyorum bu bir veda arifesi
Kendini tüketen heveslere meyilli

Hatırlar mısın?
Demiştim
Çirkinse kalbin ağır hastasın
Her geceden uyandığında sabaha
Göreceksin yastığında çocuk gözyaşlarımı
Aldırmayacaksın her zamanki gibi
Yine aldırma
Biliyor musun
Beni en çok yalanların ağlatmıştı
Her sözüne inanmıştım
İnanmıştım

Hatırlar mısın?

adem efloğlu / ahir-i fırtına